

[Aksel Larsen.]

den behandling og for ved tredje behandling, ville have bedret sagen væsentligt — jeg tror, jeg nogenlunde ordret citerer ministerens skildring af, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke sagt det, men jeg har sagt, at det havde været mere logisk i henhold til socialdemokratiets optræden i denne sag og i henhold til dets bemærkninger i betænkningen, om de havde stemt imod ændringsforslagene og ved tredje behandling for. Jeg har ikke sagt, at det bedrede sagen væsentligt, men at der mangler logik i, at mindretallet i sin betænkning går imod ændringsforslagene og sender en speciel ordfører for at tale imod dem og derpå stemmer for ændringsforslagene. Det er ikke logisk, og det er dette, jeg har givet udtryk for, måske ikke tilstrækkeligt tydeligt, men jeg håber, at det nu er gjort forståeligt.

Dernæst siger den højtærede minister, at jeg skulle have sagt, at regeringen ligefrem har fremkaldt oppositionens afslag, men dette, siger han, er ikke rigtigt, og han minder om, at jeg som kommunistpartiets ordfører ved første behandling har sagt, at det nye forslag var et stort fremskridt. Også her gør den højtærede minister sig skyldig i en misforståelse. Jeg sagde ved første behandling, at det var et stort fremskridt, at vi nu fik et udbyttebegrænsningslovforslag, der i hvert fald bygger på andre principper, og forud for hvis udarbejdelse der var gjort et arbejde. Jeg sagde det, fordi skiftende folketingsudvalg i to-halvtredie år i deres betænkning har pålagt ministre at komme med forslag med nye principper, men hver gang er de skiftende ministre kommet med forslag enten til uforandret forlængelse eller til ændringer, som ikke bryder med lovens principper, og jeg sagde, at det var et fremskridt, fordi jeg mener, at det set fra et parlamentarisk synspunkt er et fremskridt, at en minister holder sine løfter. Derimod var jeg ikke tilfreds med indholdet af lovforslaget og sagde ikke, at det indeholdt et fremskridt. Den højtærede minister vil af fortrykket se, at jeg netop har sagt, at hans forslag ikke tilfredsstillede os, absolut ikke.

Iøvrigt skal jeg gerne tilføje, at når ministeren efter alt, hvad der er gået forud, efter de sidste par års begivenheder på dette område, kommer med et forslag som det, han er fremkommet med her i tinget, og som har været til første behandling, og som bygger på de krav, man har rejst fra den borgerlige oppositions side, så har han jo opgivet aldeles væsentlige skanser, så har han på forhånd rakt hånden ud, og jeg tror ikke, at det er

den rette måde at føre krig på. Nu kunne man naturligvis vente, at oppositionen siger: det er meget godt, du gør det, vi forlangte af dig for et halvt eller helt år siden, men nu skærper du vor appetit, nu vil vi have endnu mere.

Endelig en bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det ærede medlem sagde til slut, at lovgiverne blander sig ikke i, hvad der må udbetales i arbejds løn, og så kan lovgivningsmagten efter hans mening heller ikke blande sig i, hvad der må udbetales i aktionærudbytte. Det ærede medlem har selv understreget, at den menneskelige hukommelse er meget kort, og jeg kan forstå, at det også var udtryk for en personlig erkendelse. Dengang det ærede medlem var minister, kom hans regering nemlig ved flere lejligheder her i tinget med lovforslag om, hvad arbejdernes lønninger skulle være. Dette har det ærede medlem glemt, men derfor blev de pågældende lovforslag alligevel ophøjet til lov. Det sker gang på gang, at lovgivningsmagten blander sig i, hvad der må udbetales, og hvad der ikke må udbetales i arbejds løn, og når man ser sådan på det, så er der heller ikke nogen som helst principiel begrundelse for at afholde sig fra at lovgive om, hvad der må udbetales, eller hvad der ikke må udbetales i aktionærudbytte.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Vi har nu fra alle sider fået fremdraget så mange eksempler på, at den menneskelige hukommelse er kort, at det vel også må være mig tilladt at fremhæve et eksempel. Denne gang er det det ærede medlem hr. Aksel Larsens hukommelse, der er en lille smule for kort, idet det ikke alene var den kendsgerning, at jeg faktisk havde fremsat et forslag til ændret udbyttereguleringslov, det ærede medlem i sin ordførertale ved sagens første behandling betegnede som et parlamentarisk fremskridt, men også selve lovforslagets indhold. Det ærede medlem udtalte spalte 569:

„Det er et meget stort fremskridt, og jeg vil samtidig sige, at der i forhold til den gamle lov er visse fremskridt i det her forelagte lovforslag.“

Det samme gentager det ærede medlem spalte 571, idet han dog ganske rigtigt understreger, at det ikke betyder, at han ubetinget kan tilsige forslaget nogen velvillig behandling. Det må formentlig have betydet, at det ærede medlem har villet tilsige forslaget en betinget velvillig behandling.

At der ikke skulle være nogen god logik i regeringens syn på disse ting i forhold til